

چالشها و مزیت‌های آموزش مجازی امور کارگزاری خدمات بیمه از دیدگاه کارگزاران خصوصی بیمه کشاورزی در ایران

دکتر مریم امیدی نجف‌آبادی*، دکتر سید جمال فرج‌الله حسینی**، دکتر سید مهدی میردامادی**

چکیده

همگام با توسعه خدمات بیمه کشاورزی در ایران، یکی از اقدام‌های مهم انجام شده در این راستا، به کارگیری بخش خصوصی، زیر عنوان «کارگزاری» است. از سویی، کارگزاران بیمه کشاورزی نیز، مانند هر کارگزار دیگری، باید همواره آموزش ببینند تا بتوانند رضایتمندی مشتریان خود را به دست آورند. از آنجا که روش‌های سنتی آموزش، تنها برای گروه مخاطب با تعداد محدود و متمرکز، مناسب است و پاسخگوی نیازهای آموزشی کارگزاران خصوصی نیست؛ بنابراین، در آموزش این افراد، از تکنیک‌های جدید فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) استفاده شده که به منظور ساماندهی افراد با تعداد زیاد و پراکنده در مناطق مختلف جغرافیایی پدید آمده است. بر اساس مطالعات انجام گرفته، در تحقیق حاضر، آموزش‌های بر پایه فناوری اطلاعات و ارتباطات در چهار دسته تقسیم‌بندی شده است: (۱) شیوه همزمان، (۲) شیوه غیر همزمان، (۳) آموزش به کمک سی‌دی و (۴) آموزش متحرک. هدف از انجام این پژوهش، شناسایی مزیتها و چالش‌های هر کدام از شیوه‌های آموزشی پیشگفته، از دیدگاه کارگزاران بیمه کشاورزی در ایران است. در این راستا، با استفاده از نمونه‌گیری به شیوه طبقه‌ای متناسب، ۲۳۵ نفر از کارگزاران، به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. نتایج تحقیق با استفاده از تکنیک نوین «ضریب تغییرات ترتیبی» ارائه شده است. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد، از دیدگاه کارگزاران، مهمترین چالش شیوه آموزش مجازی همزمان، آموزش مجازی غیر همزمان، آموزش به کمک سی‌دی و آموزش متحرک به ترتیب: نیاز به پهنای باند زیاد، کیفیت پایین برنامه‌های چندرسانه‌ای به دلیل کم بودن پهنای باند، مشکل بودن به‌روزرسانی و نبود امکان اتصال به شبکه اینترنت به دلیل فراهم نبودن زیرساخت‌های لازم، بوده است. مهمترین مزیت شیوه‌های پیشگفته نیز، به ترتیب: امکان به‌کارگیری برخی شیوه‌های یادگیری مشارکتی، امکان ارسال و دریافت هر نوع پیام و فایل‌های ضمیمه، انطباق سرعت آموزش با یادگیری فراگیران و کیفیت بالای آموزش به دلیل چندرسانه‌ای بودن و نیاز نداشتن به کابل، عنوان شده است.

کلیدواژه‌ها:

آموزش مجازی، فناوری اطلاعات و ارتباطات، خدمات بیمه‌ای، بیمه کشاورزی، کارگزار خصوصی بیمه.

بیمه و
کشاورزی

سال ششم
شماره ۲۲
۱۳۸۸